

Gedragen worden

Geliefd mens,

Ken je het verhaal van Atlas? In een oud Grieks verhaal moest Atlas de hemel op zijn schouders dragen. Dat was een enorme en zware taak. Soms voelen mensen zich ook zo. Alsof er heel veel op hun schouders rust. Denk aan werk dat af moet, zorgen voor anderen, moeilijke keuzes maken of verwachtingen van mensen om je heen. Misschien heb jij dat gevoel ook wel eens gehad.

Vaak denken we dat we alles zelf moeten kunnen. Dat we sterk moeten zijn en onze problemen alleen moeten oplossen. Dan lijkt het alsof alles om "ik" draait. Maar eigenlijk zijn we met veel meer verbonden dan we soms beseffen. Ik las onlangs een boek waarin het ging over het woord nederigheid. Dat betekent niet dat je jezelf minder belangrijk moet vinden. Het betekent juist dat je dichtbij blijft bij wie je echt bent en beseft dat je veel van anderen krijgt.

Als je goed kijkt, zie je dat bijna niets helemaal op zichzelf staat. Een steen vertelt een verhaal van miljoenen jaren oud. Mensen zijn verbonden met familie, vrienden en nog veel meer levende wezens. Ons leven wordt gedragen door veel dingen die we niet altijd zien. Soms verandert er iets in ons leven. Dan weten we niet precies hoe het verder zal gaan. We weten niet welke weg we moeten nemen of waar we uit zullen komen. Dat kan best spannend zijn.

In zulke tijden hebben we vertrouwen nodig. Vertrouwen dat er toch een weg zal zijn, ook al kunnen we die nog niet zien. Sommige mensen noemen dat Godsvertrouwen. Het is het vertrouwen dat je niet alles alleen hoeft te doen. Maar vertrouwen vraagt ook iets van onszelf. Durven we ons open te stellen voor wat nog komt? Durven we erop te vertrouwen dat we geholpen worden?

Gelukkig hoeven we niet te leven zoals Atlas, alsof we de hele wereld op onze schouders dragen. We mogen ons best doen en verantwoordelijkheid nemen voor wat wij kunnen doen. Tegelijk mogen we ook weten dat wij zelf gedragen worden. Door de mensen om ons heen. Door liefde, aandacht en verbondenheid. En door dicht bij onszelf te blijven. Als we dat beseffen, voelt het leven soms wat lichter. Dan ontdekken we dat we elkaar kunnen helpen dragen. En dat wij zelf ook gedragen worden. Dat is een mooie gedachte: we mogen voor anderen zorgen én erop vertrouwen dat er ook voor ons gezorgd wordt.

Met een lieve groet,

zuster Nanda Ziery

We gedenken hen die ons zijn voorgegaan